

عنوان مقاله:

تاثیر روانشناسی رشد بر معماری فضا های آموزشی کودکان

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی معماری، عمران و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا پاکزاد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات گیلان

کیامرث جوانمردی - دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

رشد تعریفی است از تغییرات جسمی، اجتماعی و شخصیتی که باگذشت زمان به وقوع می پیوندد. انسان نمی تواند رفتاری را بیاموزد مگر اینکه به مرحله ای از نمو رسیده باشد. از نظر پیاژه تفکر کودکان به ترتیب در 4 مرحله پدید می آید. مرحله ی حسی-حرکتی که از تولد تا 2 سالگی را شامل می شود. مرحله ی پیش عملیاتی 2-7 سالگی، مرحله عملیاتی عینی 7 سالگی تا نوجوانی و مرحله عملیاتی صوری که نوجوانی است. در مورد آموزش کودکان، اریکسون معتقد است سازگاری اجتماعی و عاطفی هر فرد و میزان کارایی او بستگی به آموزش هایی دارد که در خردسالان در زمینه های مختلف به او داده شده است. کودکان بهعلت محدودیت های جسمی و روحی، تاثیر پذیری بیشتری از محیط خود دارند. پیشرفت و شناخت از خود، مکمل درک فضااست. تعلیم و تربیت درست، به این ترتیب است که انسان موقعیت خود را در فضا پیدا کند. منظور از فضا، فضایی فعال، تاثیر گذار، دارای امنیت و آزادی است. این فضا در شکل گیری شخصیت ما تاثیر گذار است

کلمات کلیدی:

روانشناسی رشد، کودک، بازی، معماری، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/411473>

